

תת"ע 377/09/20 - מכרם אבו אסעד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 377-09-20 מדינת ישראל נ' מכרם אבו אסעד
תיק חיצוני: 90515435825

לפני	כב' השופטת מיכל דויד, סגנית נשיאה
המבקש	מכרם אבו אסעד
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפניי בקשה שנייה לביטולו של פסק הדין שניתן בהיעדר ביום 20.02.23 (להלן: "פסק הדין").

עובדות הצריכות לעניין:

- ביום 01.09.20 הוגש נגד המבקש כתב אישום המייחס לו עבירה של כניסה לצומת באור אדום, עבירה בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה. עפ"י כתב האישום, ביום 03.01.20, המבקש נהג ברכבו ולא ציית לאור אדום, בכך שלא עצר את רכבו לפני קו העצירה והמשיך בנסיעה, וזאת בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה.
- ביום 05.11.20 התקיים דיון הקראה, אליו התייצב בא כוח המבקש, והגיש ייפוי כוח. הדיון נדחה להקראה נוספת ליום 12.07.21, וזאת לבקשת ב"כ המבקש.
- במסגרת הדיון שהתקיים ביום 12.07.21, טען בא כוח המבקש כי העבירה לא התגבשה, היות ש"הרכב צריך לחצות את הצומת כדי לעבור באדום, הוא לא חצה את הצומת, התמונה מראה שהוא עבר את קו העצירה, הוא לא חצה". הדיון נדחה לתזכורת צדדים ליום 07.02.22.
- בדיון מיום 07.02.22, הודיע ב"כ המאשימה, כי לאחר בחינת טענות בא כוח הנאשם, המאשימה מבקשת להמשיך בהליכים. יש לציין, כי למרות שהדיון היה קבוע לתזכורת במעמד ה**צדדים**, המבקש ובא כוחו לא התייצבו לדיון זה. הדיון נדחה ליום 06.07.22.
- לדיון שהתקיים ביום 06.07.22, התייצב סגור אחר, בהעברה מב"כ המבקש, וביקש לדחות את הדיון להקראה נוספת. בהתאם, הדיון נדחה ליום 22.02.23.

6. ביום 13.12.22 הוצאה הודעת מזכירות, לפיה שונה מועד הדין ליום 20.02.22. **החלטה זו נצפתה ע"י ב"כ המבקש במועד בו ניתנה.**
7. לדיון זה, כאמור, המבקש ובא כוחו לא התייצבו, ולפיכך המבקש נשפט בהיעדרו.
8. ביום 12.03.23 הוגשה בקשה לביטול פסק שניתן בהיעדר. בא כוח המבקש טען כי המבקש כופר במיוחס לו, וכי התיק היה קבוע להוכחות, וכי דיון ההוכחות נדחה מספר פעמים. עוד טען, וכי המבקש נשפט בהיעדרו מאחר שלא קיבל "כל מסירה כדין", ולכן לא התייצב לדיון. בנוסף טען כי סיכויי הגנתו של המבקש הינם גבוהים, וכי המבקש לא חצה את הצומת באור אדום. לבקשה צורף תצהיר מטעמו של המבקש.
9. במסגרת החלטה מיום 13.04.23, נקבע דיון בבקשה לביטול פסק הדין ליום 30.04.23. ביום 16.04.23 נרשמה צפייה במערכת "נט המשפט" ע"י בא כוח המבקש בהחלטה זו.
10. לדיון ביום 30.04.23 לא התייצבו המבקש ובא כוחו, והבקשה נמחקה.
11. ביום 04.05.23, הוגשה בקשה **נוספת** לביטולו של פסק הדין מושא החלטה זו. המבקש, טוען כי בקשתו מיום 12.03.23 לביטול פסק הדין התקבלה, וכי בבדיקה אקראית נודע לו כי שוב נשפט בהיעדרו. עוד טוען המבקש, כי מעולם לא קיבל כל הודעה על קביעת דיונים בעניינו, וכי סמך על בא כוחו שיודיע לו על מועדי הדיונים. המבקש מציין כי הוא עובד כנהג מונית, וכי סיכויי הגנתו גבוהים, היות שלא חצה את הצומת באור אדום, בניגוד לנטען בכתב האישום.
12. המשיבה הגיבה למבוקש, ובמסגרת תגובתה התנגדה.

דיון והכרעה:

ראשית, תקנה 22(א) קובעת כי:

**"עובר דרך חייב לקיים את ההוראות הניתנות בתמרור, אולם תהיה הגנה טובה
לנאשם אם יוכיח שהתמרור הוצב, סומן או נקבע שלא כדין"**

שנית, פרק ראשון: "**פרשנות**" לחלק א': "**כללי**" לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961(להלן ולעיל: "**התקנות**") קובע
כי:

"תמרור" - כל סימון, אות או איתות לרבות רמזור, שקבעה רשות התימרור המרכזית ואשר הוצב או סומן על פי הסמכה או על פי הוראה מאת רשות תימרור כדי להסדיר את התנועה בדרכים או כדי להזהיר או להדריך עוברי דרך; (ההדגשה אינה במקור, מ.ד.)

"צומת" - השטח המתהווה על ידי פגישתם של שני כבישים או יותר והמוגבל על ידי קווי שפות הכבישים או

אבני השפה של אותם כבישים או על ידי הארכתם המדומה;
צומת אינו כולל -

- (1) התמזגות כבישים בדרך מהירה;
- (2) שטח המתהווה על ידי פגישה של כביש עם כניסה ויציאה לחצרים, או עם דרך גישה לבית, למגרש חניה, לתחנת דלק או למפעל, אלא אם סומן אחרת בתמרור;

תק' (מס' 4) תשל"ב-1972

- (3) התמזגות בכביש חד-סטרי שבו שני נתיבים או יותר באותו כיוון נסיעה ושלפניה הוצב תמרור א-20;

"**קו עצירה**" - קו לרוחב כביש או בחלק מרחבו, המסמן גבול לשם עצירת רכב סמוך לרמזור או לתמרור עצירה או לפני מפגש מסילת ברזל, או במקום שבו שוטר מכוון את התנועה; (ההדגשה אינה במקור, מ.ד.).

שלישית, תקנה 64(ה) קובעת כי :

"**נוהג רכב המתקרב לצומת שבו התנועה מוסדרת על ידי רמזור, יציית לאותות שברמזור ולא ייכנס לצומת אלא לאחר שהופיע בו אור ירוק;**" (ההדגשה אינה במקור, מ.ד.)

מכאן, כי רכב הנכנס לצומת וחוצה קו עצירה המסומן על פני הכביש, כאשר בכיוון נסיעתו דולק אור אדום, עובר עבירה בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות.

כאמור, בא כוח המבקש טען בדיון מיום 12.07.21 כי הרכב חצה את **קו העצירה** ונכנס לצומת באור אדום, אלא שלדיו של בא כוח המבקש, העבירה לא התגבשה מאחר שלא ניתן לראות בתמונות כי הרכב חצה את הצומת באור אדום.

לאור המפורט לעיל, דינה של טענת בא כוח המבקש להידחות, ומכאן שגם מבחינת הטיעון לגופו של עניין, הרשעתו של המבקש בעבירה המיוחסת מוצדקת.

לאור השלב בו אנו נתונים, ניתן לקבוע כי לא התגבש הפרמטר של חשש לעיוות לדין, וגם טענתו של המבקש, לפיה הוא מתפרנס מעבודתו כנהג מונית, אין בה כדי לגבש, כשלעצמה, פרמטר זה (ראה רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' סאלם ואח'**).

המבקש מלין כי בא כוחו לא הודיע לו על מועדי הדיונים, לרבות על מועד הדיון בו נשפט בהיעדרו, ולכן הסיבה לאי התייצבותו אינה נעוצה בו.

אין לי אלא לדחות גם טענה זו. הסנגור הינו ידו הארוכה של המבקש, והמבקש העניק לו את הסמכות לפעול בשמו, כעולה מייפוי הכוח שהוגש לתיק. משכך- בנסיבות העניין די באי התייצבות הסנגור וידיעתו על מועד הדיון, כדי לגבש את ידיעת המבקש, ודי בכך כדי להיכנס לגדרי הוראות סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982.

יש לציין כי לבקשה שלפניי לא צורפה כל תגובה מטעם בא כוחו של המבקש לנטען על ידו, ומכל מקום- ניתנה הזדמנות נוספת להתייצב לדיון בבקשה לביטול של פסק הדין, אולם גם הזדמנות זו לא מומשה ע"י המבקש.

לנוכח כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.

פסק הדין שניתן ביום 20.02.23 יותר על כנו.

לפנים משורת הדין, הנני מורה על ביטול תוספת הפיגורים.

הקנס שהוטל במסגרת גזר הדין ישולם עד ולא יאוחר מיום 31.08.23.

ההחלטה תומצא לצדדים ולמרכז לגביית קנסות.

ניתנה היום, י"ג סיוון תשפ"ג, 02 יוני 2023, בהעדר הצדדים.